HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

המדיר פרק שביעי כתובות עא.

מעשה דציס תורון. בגדיס בפרק השותפין: **היינו** **פנא קמא.** למיהו נמי שלשים יום קאמר [ב]: **במפרש.** שפירש שלשים יום הוא ללא כפיון ליה להוליא מלא יעמיד פרנס: **משום דחיכא לערא דמרווייהו** לא גרסינן: **יוליא ויתן לכותבה.** ללמדנו: **שנדרה היא.** ומה יש לו עוד להמתין מי ניחא לה לדידה למיפקל כתובתה ומיפק לא מצקש פתח לנדרה אבל היכא דחדרה ליהוי כגון מליהנות לו ימתין שמא ימצא פתח לנדרו: **וקסבר רבי מאיר הוא.** שקיים נתן מלגע בין שיניה והשיבה לפיך יתן כתובה. ופתח מתניתין ר"מ היא[ג]: **אם לאו הפעל.** מתחילה להפר יפר: **ואם.** לא לדה וקיים לה ואמר מי לפשי כו': **בעניות שלא נתן קלבה.** יוליא ויתן כתובה. מלמד הוא נותן דהא בנדרה היא וקיים הוא מוקימתא לתניתין: **הכי גרסינן והא תנן רבי יהודה אומר בישראל יום אחד יקיים.** שלא תטעום דחוקימתא בנדרה היא וקיים הוא וקאמר רבי יהודה יום אחד יקיים יתר מיכן יוליא ויתן כתובה: **מלמד בעל מלי מיפר.** נדרי קיטום מדקיים ליה כתובה על שקיימו: **אם לרחץ אם לא לרחץ.** בגדיים[ד] מפרש לה לקמיה מיפסר שלא לחיפה עלי אם לרחץ ושבועה שלא לרחץ וכן אם לתקשט מיפסר שלא קיטום עלי אם בשמים לתקשט עד זמן פלוני: **אם לא לתקשט.** שבועה שלא לתקשט: **אין אלו נדרי עינוי נפש.** ואין הבעל מיפר לבעות נפש כתיב[ו]:

נגגדי

[ו] **מעשה דבית חורון:** רבי יהודה אומר בישראל חדש אחד וכו': היינו ת"ק אמר אביי כהנה אתא לאשמועינן רבא אמר חדש מלא וחדש חסר אינו אלא במפרש אבל בסתם יוציא לאלתר ויתן כתובה ושמואל אמר אפילו בסתם לא יוציא שמא ימצא פתח לנדרו והא אפילגו ביה חדא זימנא [ז]דתנן המדיר את אשתו מתשמיש המטה ב"ש אומרים שתי שבתות וב"ה אומרים שבת אחת ואמר רב מחלוקת במפרש אבל בסתם יוציא לאלתר ויתן כתובה ושמואל אמר [א]אפי' בסתם נמי לא יוציא שמא ימצא פתח לנדרו [ח]צריכא דאי איתמר בההיא קאמר רב משום דלא אפשר בפרנם אבל בהא דאפשר בפרנם אימא מודה ליה לשמואל ואי אתמר בהא בהא קאמר שמואל משום דאפשר בפרנם אבל בההיא אימא מודה ליה לרב צריכא: תנן המדיר את אשתו שלא תטעום אחד מכל הפירות יוציא ויתן כתובה בשלמא לרב כאן בסתם כאן במפרש אלא לשמואל קשיא הכא במאי עסקינן [ט]כגון שנדרה היא וקיים לה איהו וקסבר ר"מ הוא נותן אצבע בין שיניה וסבר רבי מאיר הוא נותן אצבע בין שיניה והתניא [י]האשה שנדרה בנזיר ושמע בעלה ולא הפר לה רבי מאיר ורבי יהודה אומרים היא נתנה אצבע בין שיניה לפיכך אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשי באשה נדרנית תצא שלא בכתובה רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים הוא נותן אצבע בין שיניה לפיכך [יא]אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשי באשה נדרנית יוציא ויתן כתובה איפוך ר"מ ורבי יהודה אומרים הוא נותן רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים היא נתנה וסבר רבי יוסי היא נתנה והתנן רבי יוסי אומר בעניות שלא נתן קלבה אימא רבי מאיר ורבי יוסי אומרים הוא נותן רבי יהודה ורבי אלעזר אומרים היא נתנה וסבר רבי יהודה היא נתנה והתנן [יב]רבי יהודה אומר בישראל יום אחד יקיים אימא רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי אומרים הוא נותן ורבי אלעזר אומר היא נתנה ואם תמצא לומר זוגי זוגי קתני אימא רבי מאיר ורבי אלעזר אומרים היא נתנה רבי יהודה ורבי יוסי אומרים הוא נותן והא סתמא דלא כרבי מאיר וסבר רבי יוסי בעניות שלא נתן קלבה אלמא בעל מצי מיפר ורמינהו [יג]אלו דברים שהבעל מיפר דברים שיש בהן עינוי נפש [יד]אם ארחץ אם לא ארחץ אם אתקשט אם לא אתקשט אמר רבי יוסי אין אלו נדרי עינוי נפש ואלו הן נדרי עינוי נפש שלא אוכל בשר ושלא אשתה יין ושלא אתקשט בבגדי

[ז] א מיי' פי"ג מהלכות אישות הלכה כג:

[ח] ב ג מיי' שם הלי כד טור אה"ע סי' עב ושו"ע יו"ד סי' רלה סעיף ג:

[ט] ד מיי' שם פי"ב מהלכות נדרים הלכה ד סמג לאוין רמב שו"ע יו"ד סי' רלד סעיף טז:

[י] ה מיי' שם הלכה ה שו"ע שם סעיף טז:

תוספות רי"ד (המשך)

שלא פי' עד זמן פ' אלא סתם הדירה יוציא ויו"כ מיד אלא לשמואל דאמר דאפילו בסתם לא יוציא עד ל' יום הכא אמאי תני יוציא ויתן כתובה מיד. ומהדר הבמ"ע שנדרה היא וקיים לה הוא וקסבר הוא נותן אצבע בין שיניה פי' אין כח בבעל להדיר את אשתו שלא תטעום או שלא תתקשט אלא בגון שנדרה היא והוא שמע ולא הפר לה אלא קיים לה וקסברי הני תנאי בין ת"ק בין ר"י בין ר' יוסי דהוא נותן אצבע בין שיניה כלומר אע"פ שהיא נדרה כל הפשיעה עליו מוטל שהי' יכול להפר לה ולא הפר שהיא נדרה ע"ד שיפר לה בעלה נדרה וכיון שלא רצה להפר כל התואנה עליו מוטלת הלכך יוציא וי"כ. וכיון שלא הפר נדרה אין לנו לתת לו זמן שמא תמצא פתח לנדרה דאי ניחא לה לדידה למישקל כתובתה ומיפק לא תבקש פתח לנדרה אבל ברישא שנדר הוא שלא תיהנה מנכסיו [אפי' אם] נדר בסתם ימתין שמא ימצא פתח לנדרו. תניא האשה שנדרה בנזיר ושמע בעלה ולא הפר לה ר"א אומר היא נתנה אצבע בין שיניה ולפיכך אם רצה הבעל להפר יפר ואם אומר אי אפשי באשה נדרנית יוציא שלא בכתובה ר"י ור"מ ור"י אומרים הוא נותן אצבע בין שיניה לפיכך אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר א"א באשה נדרנית ולא רצה להפר יוציא וי"כ. פ' ר"א מטיל כל התואנה על האשה שנדרה והני תנאי השילו כל התואנה על הבעל שקיים לה מש"ה יוציא וי"כ. וכיון דסתם לן תנא כי הני תנאי הלכתא הכי דהוא נותן אצבע בין שיניה והאי דקאמר א"א באשה נדרנית לא מפני שהוא תובע גירושין שאע"פ שהוא שותק והאשה תובעת גירושין מוציא כדתנן במתני' אלא ה"פ כיון שיכול להפר ולא הפר כאילו אמר הוא א"א באנ"ס וכל התואנה מוטלת עליו. א"נ איידי דקאמר ת"ק א"א אמרי נמי אינהו א"א ולאו דוקא אלא בזמן דהוא

גליון הש"ס

תום' ד"ה רבי יהודה וכו' **היכא** דמוכח שאני. ע' מגופת מהריע"ל פ"ג סימן ט':

הגהות הב"ח

(ה) תום' ד"ה ר' יהודה וכו' שלשי הס"ד ותמ"כ מ"ה ס"ג בההיא קאמר:

הגהות הגר"א

(א) תום' ד"ה בשלמא. וס"ד כלשלה כו'. נ"ב לפי לא יפסיד להדירה (ועמ"ש רבינו ביו"ד סימן ל"ה ס"ק ח'):

מוסף רש"י

דברים שיש בהן עינוי **נפש.** כלכמיב (במדבר ל) לענות נפש תאסר יקימנו ותאסר יפרנו (נדרים עט.).

תוספות רי"ד

ר"י אומר וכו'. ר"י היינו ת"ק. אמר אביי כהנה אתא לאשמועינן. רבא אמר חודש מלא וחודש חסר א"ב. א"ר ל"ש אלא במפרש (כ"כ) אבל בסתם יוציא ויתן כתובה לאלתר. ושמואל אמר אפילו בסתם לא יוציא שמא ימצא פתח לנדרו. וקי"ל הל' כשמואל בדיני: (**מתני'**) **[פסקא]** המדיר את אשתו שלא תטעום אחד מכל מיני פירות יוציא ויתן כתובה. ר"א בישראלי' יום א' יקיים ב' יוציא וי"כ. ובכהנת ב' יקיים ג' יוציא וי"כ המדיר את אשתו שלא תתקשט בא' מכל התכשיטין יוציא וי"כ. ר' יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה [ובעשירות] ל' יום פ' אם מדיר את אשתו שלא תאכל פרי פ' אע"פ שלא הדירה אלא מאותו פרי בלבד ובכל הפירות היא מותרת אמרי' יוציא וי"כ וכן נמי אם הדירה שלא תתקשט בבושם פ' אע"פ שהיא מותרת להתקשט בכל שאר מיני בשמים חוץ מבושם פ' יוציא וי"כ. ואי קשיא מה כח יש לו להדירה שלא תאכל או שלא תתקשט הא מוקמינן לה לקמן בנדרה איהי וקיים לה איהו (וכ"ז הוא אליבא דשמואל אבל אליבא דרב כגון שהדירה הוא ואמר הנאת תשמישך אסור עלי כקונם אם תאכלי פרי פ' או אם תתקשט בשם פ' חייל נדרא) ואקשי' בשלמא לרב כאן בסתם כאן במפרש אלא לשמואל ק'. פי' ברישא דתנן ל' יום הוי במפרש הלכך ממתינין לי' עד ל' יום אבל כאן

(ה) נדרים מה., **(ו)** [לעיל סה.], **(ז)** לעיל סה:, **(ח)** [סה ע"ב], **(ט)** לעיל נב. נט:, **(י)** [תוספתא מיר פ"ג ע"ס טיטיד], **(יא)** [לעיל ע.], **(יב)** נדרים עט., **(יג)** [לעיל ע.], **(יד)** [סנהדרין פו:], **(טו)** [סנהדרין ע.], **(טז)** [ב"ב קיח:], **(יז)** [ממדבר ל:], **(יח)** שייך למתני' לעיל ע"ב, **(יט)** [סנהדרין יח. ד"ה רבי יהודה], **(כ)** [ע' תוס' סנהדרין יח. ד"ה רבי יהודה], **(כא)** כן הוא גי' מהרש"ל ומהרש"ל לא גרס ס"ג רק בהא קאמר שמואל.